

Däi Eerdmantjes

'n ol oostfräisk ferhóól

näj upskreeven döör

Oen Diirk Feldman

4. uplóóeđ

©2025 Onno Dirk Feldmann

uutgeever:

Onno Dirk Feldmann

Rajenstr. 68

26810 Westoverledingen

drük:

epubli - 'n denst fan d' neopubli GmbH, Berlin

Biblioogróófsk inf'rmoósjoon fan d' Düütsk
Nóósjoonóólbibtaik:

Däi Düütsk Nóósjoonóólbibtaik ferbaukt disser
publikoósjoon; nibber biblioogróófsk dóóten bünt
up 't internet oover <http://dnb.d-nb.de> t'
ferkriigen.

Fööer oover fiif äiwen woondent d'r noch eerdmantjes in d' Plüütenbaarg. Binnen d' baarg, häil in d' däiept, haarent s' n häil mooj slotje fan maarmoor un gold. In 't middent stun 'n grôot sóol, däi siin müren blaau as däi heemel wassent, un in däi siin binnerst eedelstäinen, net soo lecht as duusend sünnen, tinkeldent.

Hir lağ Köonenk Rebber siin skat, däi däi häiel dêel fulde un bii bulgen däi müren anhoog rees. Åals tinkelde un glaajde soo fael, dat äien däi oogen seer deedent un man nood d'r föör hebben mus, dat man blind wur.

Däi eerdmantjes, däi as unnersóoten fan höör köönenk Sjurt, däi skat beskütsdent, kreeg äien hóost noojt t' säin. Insett in d' póósketiid gung 'n koppel jungse fan Lääär nöö d' Plüütenbaarg tau, um dor aier t' trüllen. Doo sağgent s', woo fööer 'n gat twei eerdmantjes mit grîis kiddels, püntmütsen un lâang borden sattent un sük in d' meertsüen ferwaarmdent.

Man doo s' däi kinner sağgent, sloopent fut s' as lütje wiiselkes weeruem in d' grund.

Däi jungse leepent gaau nöö huus un bölkdent: "Wii hebbent däi eerdmantjes in d' Plüütenbaarg säin!"

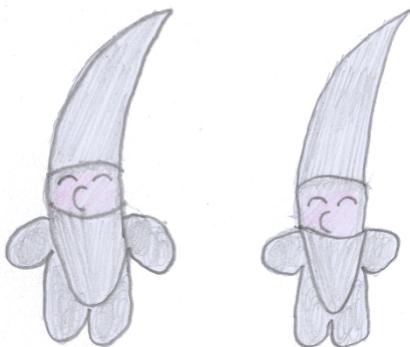
Un in d' loop fan d' daăg gungent 'n büelt neiskirię
lüü tau, sük dat gat in d' Plüütenbaarę t' bekiiken.

Däi lüü kunnent däi eerdmantjes wal liiden un doo
s' móól in nood róókdent, gungent s' 's nachts
teegen middernacht nóó d' Plüütenbaarę tau,
boogent sük drei móól nóó oost dóól un reepent:

"Eerdmantje, eerdmantje, help mii!

Kum nóó miin huus, ik beed dii!"

In huus mussent dan âal döören oopenstóón un
âal lüchten uut weesen; nüms dürs buuten bärer
weesen. Doo man dan weeruem kwam, haarent
däi eerdmantjes d'r west un minsk of fäj weer
sund móókt.

Tau disser beskreeven tiid woonde diecht bii d' Plüütenbaarg, up 'n liifallenig waarf, in d' Surhamerk, 'n buer, teegen däi däi lüü fan bloot Klóós Kniiptâang seedent; dan häi was soo nóóterg dat häi siin knechten un maiden näit móól tau wiinachten botter up 't brood, straup in d' kaarnmelk of kluntje in d' tee günnen was. In siin keller haar häi 'n groot fat, dat hóóst ful fan goldstükken was, un doo häi sük recht ferbliiden wul, wöylde häi d'r mit siin hâan in rund.

Up äin dağ sat Klóós bii d' Äiems an 't fiskern. 'T was 'n môoj dağ. Däi buent kauje lağgent in 't hôoğ gres un neerkaudent gerüst un däi läiverkes steegen krüüdelnd däi lüchten umhooğ. Um dat häi net eerst eeten haar, róókde Klóós nóó 'n setje al in d' slóóp un siin kop ful f'roover. Doo häi net akróót fan Köönenk Rebber siin skat dröömde, tjukde dat t'móól an siin snaur un häi keek ferfeert umhooğ.

Na, dat mus je 'n diek fisk weesen! Mit äin swóój truk häi hum hooğ un hool 'n grôot wunnerachtig fisk fandağ. Däi fisk tinkelde gollen un sülvern un up siin kop haar häi 'n gewaas, dat net as 'n kroontje leet. Gaaniğ greep däi buer mit siin hóómel fingers nóó 't fangst. Mit siin dûum kraabde häi rad wat skubben d'r of - ook d'r unner was 't âal äin gold.

Net as Klóós hum juchhaiend in siin sak stoppen
wul, leet häi dat däär hóóst fan ferwunnern weer
faalen; dan däi fisk dee siin bek oopen un fung häil
düüdelk an 't prooten:

"Buer, buer, heks un niks,
smiit mii d'r in un dau mii niks!"

Doo laağde däi buer mit dunker stäem un see:

"Na, dat sul dii wal soo paasen! Nee, dii neem ik
mit, lóót dii eerst fööer geld bekiiken un
achternóó dau 'k dii bróóden."

"Och, lóót mii doch weer in d' Äiems. Ik bün däi
Dullertköönenk siin söön un as ik fanmörn fööer
dat slot fan miin fóóder spöölde, spöylde däi flaud
mii däi Äiems umhooğ. Miin bâab sal wies al in
söerğ weesen."

"Dat sal wal weesen; man nuu büst duu mîin."

"Doo duu mii lösletst, wil ik dii geern säegen, woo duu bii Köönenk Rebber siin skat kumst."

"Wat? - Köönenk Rebber siin skat? Je, dat is je 'n häil anner kumheer."

"Häi liëgt unner, in d' Plüütenbaarg, un däi eerdmantjes beskütsent hum. Höör köönenk Sjurt het däi slöödel an siin räim un doo duu siin briel upsetst, kaast duu däi skat in d' baarg sain."

Doo gooijde däi buer däi wunnerfisk gaau weer in 't wóóter un gung nóó huus tau.

Drei dóege sat häi allenig in siin woonkóómer un doch, woo häi wal bii slöödel un briel koomen kun.

'S färddóógs reep häi ennelk 'n knecht bii sük un beproot'de siin plóón mit hum achter ferslooten döören.

Up d' tauken dağ was mâarkt in Lääär un däi densten proot'dent d'r al 'n büelt oover, of säi d'r wal hen dürsent.

Buuten höör ferwachten dreev däi buer höör an, säi sullent al eeder d'r up hengóón un recht lóót weeruem koomen.

As doo ennelk dat huus leeğ was, droog däi knecht, däi bleeven was, hiimend 'n sak in huus, feğ däi woonkóómer un bestraajde däi häiel dêel mit gröyen aarften. 'S óovends gung häi nóó d' Plüütenbaarg un reep:

"Eerdmantje, eerdmantje, help mii!

Kum nóó miin huus, ik beed dii!

Däi köönenk, däi köönenk maut koomen,
anners word't däi buer däi koel näit noomen."

Man dat was âal loogen, dan Klóós haar häil kiin fäivers. Häi lağ binnen d' düüster kóomer achter d' dööer un wacht'de as 'n kâat up d' muus. Däi oel fräisk kloek sloođ róótelnd fan middernacht.

Wel puusterde däi gaang langs un 'n fîn lüchtstróöl drung in d' düüsternis. Radsdii - 'n skräiven, 'n faalen. Däi buer gung gaau stóón, hool siin skiinfat unner d' rok weđ un skeen dat mantje an, wat up d' grund lağ. Jóó, dat was däi köönen. Mit siin hóómel hâan pakde Klóós dat spattelnd eerdmantje un smaurde 't of. Fiks nam häi briel un slöödel un ferstopde bâajd gaud unner siin küssen.

Teegendes kwam däi knecht t'rueđ. Däi buer see teegen hum: "Duu sast gâaud undloont worden. Man góó eerst tau un begróóv dat lütje keerlke in d' koolslood. Man säeg nüms wat!"

Däi eerdmantjes in d' Plüütenbaarශ gungent däi häiel nacht näit up bäer un wacht'dent ful jank un söerg up höör köönenk.

Man ook up d' tauken daăg kwam häi näit weeruem. In 't düüster gung nuu äien fan däi ollerlüü in d' Hammerk 'n spôor söyken. Doo kwam hum 'n ûul t' möyet, däi häi nóó d' köönenk froog.

Däi ûul see fan: "Jóó, as 'k güster óóvend bii Klóós Kniiptâang siin plóóets f'rbiifloođ, saăg 'k woo häi däi lôon umhoođ leep."

"Na, dan wäit ik nauđ", anterde däi ollerman.

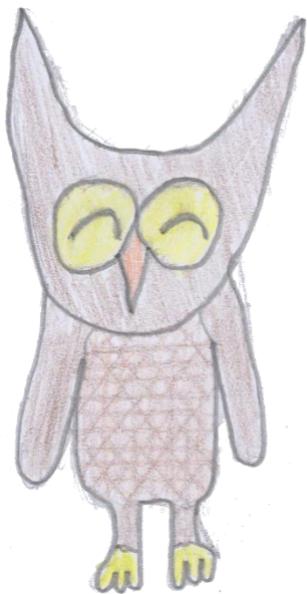
Bruelend kwam häi t'rueđ bii däi annernt un see: "Läief brörs, us Köönenk is dood. Nuu mautent wii âal tau 't land uut."

Doo brueldent un jööseldorf s'. Man mitäins pakdent s' höör sóóken t'hôop, stookent sük elk 'n goldstük in d' büües un leepent tau d' baarđ uut.

Up buuten reegäärde däi dunker nacht. Däi swâart wulken haarent däi móón freeten un kroopent nuu laaj oover d' heemel.

Däi ollerman stook siin skiinfat an un gung f'ruut.

Net as 'n koppel gausen slurdent s' höör anfölder achternóó.

Doo s' up Noord kwamment, leep häi nóó däi feerman siin fenster, klopde un reep: "Breng oover!"

Däi feerman wur wóóker, wreev sük siin oogen un brumde: "Wel is d'r dan, nuu in d' dunker nacht?"

Gaau truk häi sük steevels un 'n jikkert an, nam siin skiinfat un gung up buuten. Eerst saăg h' nüms, man mitäins höörde häi menniğ stemmen klóógen:

"Us köönenk is dood, us köönenk is dood, nuu maotent wii âal tau 't land uut."

Un doo kreeg häi t'móól däi kribbelnd druus fan eerdmantjes in 't mik.

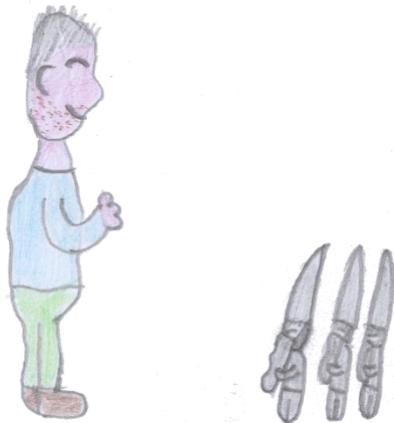
"Heerjäiget, dat kan 'k näit", reep h' ferfeert.

Doo stapde däi ollerman fööer un see: "Bäest feerman, breng us oover, dan sal 't diin skóó näit weesen."

Häi gung mit höör nóó 't wóóter tau, nam höör âal
in siin bootje un roojde höör nóó 't Raiderlandjer
kâant. Dor tielde häi äien nóó d' anner sachtjes up
't öyver un elker mantje greep in siin büües un gaf
hum dat goldstük.

Dat ferbliid'de däi feerman läip un häi fur gaau
weeruem, mook frâau un kinner wóóker un
fertelde höör âals.

"Däi gâaud eerdmantjes!", jöös尔de siin wiif. "Ik
haar geern äien säin."

Ses móól haar däi buer al 's nachts bii d' Plüütenbaarg west, haar däi briel up hat un fersöcht, binnen d' Plüütenbaarg t' kiiken, man âal sünner uutkumst.

Man doo häi 't sööemt móól tau gung, was 't net akróót näej móón. Knap haar Klóós däi briel up, kreeg häi slotje, sóól un skat t' säin. 'N lâang gaang, däi bii siin fauten anfung förde liik d'r up dóól. An 't äen fan däi gaang stun 'n pôort, man dat was up slöt.

Gaau keek häi of däi slöödel paasde. 'N juchhaien - häi paasde. Doo leep Klóós gaau weeruem, gung up siin stâal, skirde siin pêer fööer siin grôotst wóógen un joog nóó d' Plüütenbaarg tau.

An d' heemel tinkeldent däi steerns. Man tau d' Äiems kroopent däi dookwiifkes uut, dansdent höör raidans in d' Hammerk, floogent umhoog un ferhungent mit höör slaajers däi gollen nachtheemel.

Doo däi buer fööer d' baarශ stóón gung, trieldent hum knäjen un hâan soo fäel, dat häi bii 't oopensluuten hóóst däi slöödel ferloor. As häi in d' sóól kwam, smeet häi sük up d' grund un wöylde gaaniශ mit upskört't maauen in 't gold rund.

Achternóó skepde häi sak bii sak ful un tod'de höör hiimend up siin wóógen. Stüen um stüen fergung, un häi kwam d'r häil näit achter. Doo kraajde up siin plóóets 'n hóón un däi pêer wrenskerdent fan nood.

Gaau leep Klóós up buuten, sprung up siin wóógen un jooශ oover d' hâard klaajweශ t'rueශ.

Man doo häi bii d' Grôot Slood kwam un oover d'
holten tiel foren wul, rees mitäins 'n wóoterkeerl
uut dat däip umhooğ, wues röösachtig tau d'
heemel in un langde gräitiğ mit siin lâang aarms
nóó Klóós siin wóógen. - Doo boomdent däi
wrenskernd pêer umhooğ, sprungent ferskrukken
bii d' siid un joogent up d' Äiems an.

Klóós greep sük in d' hoer un noodswäit leep hum
an kop un hâan dóól. Däi aarms kulent hum fan 't
trekken an däi töögels.

Man däi pêer bösseldent al wiider. - Doo wur 't
lecht, un däi buer sağ häil ferbóóst dat bräied
wóoter fööer sük tinkeln.

Doo bôlkde häi in siin nood häil fael:

"Eerdmantje, eerdmantje, help mii!"

T' lóót, däi grîis bulgen sloogent umhooğ un
ferslookent gräitiğ pêer, buer un skat.

